

IGAZ HITTEL, JO TSELEKEDETEKKEL ÉS ALA
MI'SNÁLKODÁSOKKAL GAZDAG

MAGYAR TÁBITHA,

NÉHAI MÉLTÓSÁGOS GROFNÉ MÉLTÓSÁGOS VAJAI

VAJI JUDITH
ASZSZONY Ó NAGYSÁGA:

ÉLETÉBEN AMA' BOLDOG EMLÉKEZETŰ JELES
URI FÉRJFIUNAK NÉHAI MÉLTÓSÁGOS

T Z E G E I

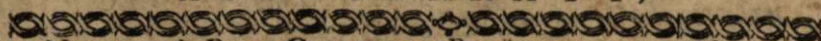
V A S S Helyi Felső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely D Á N I E L
U R N A K,

A' NEMES ERDÉLY ORSZÁGI KIRÁLYI TÖRVÉNYES
TÁBLA EGYIK HITES BÖLTS ÉS NAGY ÉRDEMI
ACTUALIS ADSESSORÁNAK XXIII. ESZTENDÖK
ALATT IGEN HIVSÉGES ÉS TÖKÉLLETES

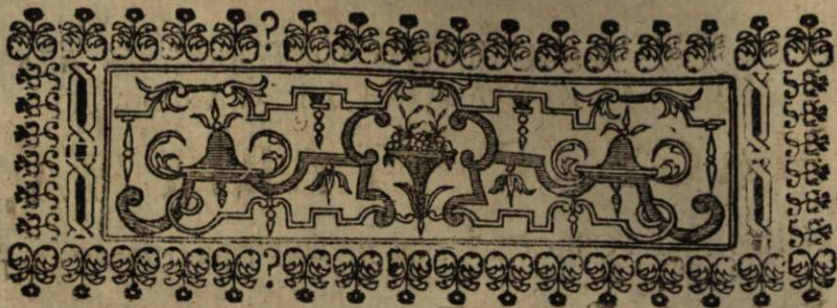
H Á Z A S T A R S A,

XXIX. EZTENDÖKTŐL FOGVA PEDIG EL-MA-
RADOTT ISTENT FÉLŐ KEGYES ÉS BUZGO
LELKÜGYÁSZOS ÖZVEGYE.

K O L O ' S V A R A T T,

Nyomtt: a' REF: COLLEGIUM BETŰVEL, 1770. Éztend.

I-is valamiképen Testi Färmazását vette vólt
 ama' Régiséggel és Uri Fényességgel a' két
 Magyar Hazában Gyémánt módjára fépen
 tündöklő Méltóságos VAJI és FEKETE Fa-
 miliákból; úgy a' Terméketnek és a' Kegyelemnek Oskolá-
 jában-is ISTENTől az Akfonyi Nemet illető minden drága
 Virtusokkal fél-ékefttetett vala. Meg-érdemli azért, hogy
 nem tsak Életében a' jelen való; hanem jövendőben-is a'
 következő Világ' kémei eleiben, mint követésre méltó
 Példa az örökké zöldellő Tiftestség' Templomában el-törölbe-
 tetlen betűkkel által irattassék. Született vala ugyan-is e'
 Kegyes és buzgó Lelkü TÁBITHA és Nagy Heroína, Nemes
 Magyar Országba, Uri Édes Attyára nézve, a' már közel
 hét Saeculumoktól fogva Magyar és Erdély Országban Di-
 tsóssegesen virágzó és sok Uri Herosokkal és Heroínakkal bő-
 völködő VAJI Uri Familiából. Ugymint a' mellyben, hogy
 fellyebb most ne lépjünk, KRISTUS URunk Születése után
 az 1120-dik Eftendőben, II. ISTVÁN Magyar Orfági Ki-
 rály idejében virágzott a' régi Scythiai Magyar fókás ferint
 OMUTH nevezetű HEROS, Kitől azután Färmaztanak
 vifont II. OMUTH és LUSKOD nevű Uri Férjsiak. Ezen
 II. OMUTHnak majd lettenek három jeles Fiai, kik már
 Kereftyéni modra, SIMEONnak, PÁLnak és GERGELYnek
 neveztettenek, és ugyan ZEOKEI vagy SZÖKEI Grófoknak-

is mondattanak, a' mint ezt a' VAJI URI Familiának Archivumanyilván bizonyítja. Az említett három Fiak közül, PÁLnak Fia volt JÁNOS, ki egyförs'mind VAJAI és ZÉOKEI Grófnak mondattatott. A' fellyebb nevezett LUSKODnak pedig a' XIII. Saeculumban született ÁBRAHÁM nevű Fia, ÁBRAHÁMnak JÁNOS, ki ugyan LUSKODI Grófnak is neveztetett; JÁNOSnak születettek két Fiai, MIKLOS és LÁSZLO, kik az 1316. Ektend. az OMUTHnak Lineáján való oktozó Attyokfiait Vajából és aboz tartozó több Rézfő-ágokból ki-fizették; az honnet oktan Vajai Grófi Titulussal is éltenek.

Nevezetesen pedig ezen VAJI Uri Nagy Familiában a' XIV. Saeculumban Felséges 'SIGMOND Magyar Király és Romai Tsáfér idejében fényes Tsillag módjára tüdőklött ama' magának Vitézségével sok Meritumokat tsinált Magyar Achilles, VAJI ÁBRAHÁM Ur: Ki is elsőben a' Velentzések ellen való Férentés Hadakozásban Orofányi bátor Vitézségeért 'SIGMOND KIRÁLYtól maga és Testvéreinek képekben a' Fiu ágon, Jure Gladii, az az, a' Gonof tévöket meg-büntethető Törvényes Hatalommal meg-ajándékoztatott. Annakutánna, a' Tseh Orfági híres Hussiták ellen indított Hadbán tett hírséges szolgálataért nyerte azt a' Nyíl-vefővel által lövetett Fejű Szarvassal, fél Hóddal, Csillaggal és Koronával ékes Czimeres Levelet, mellyel ma-is a' VAJI Uri Familia él, és magát más Uri Familiáktól megkülömbözteti. Továbbá, ezen Vitéz Heros ferzette a' Vaján Ektendönként esni szokott Sokadalomról, és Héti Vásárokról való Privilegiumot-is. Sőt Vaját, Tsakált, Martonit és Luskod nevű Helységet Nemes Szathmár Vármegyétől el-fakasztván, a' Királyi Felség' Confessussából Nemes Szabolts Vármegyéhez foglaltatta. Ennek felette, nem tsak a' külső és Világi Hivatalokra; hanem az Egyházi fent Szolgálatra is ezen VAJI Uri Familiából Fő Papok és Praelatusok sél

maztanak. Minémüek vóltanak, VAJI LÁSZLO és MIKLOS Urak, amaz Váradí; ez pedig Vátzi Püspökök. VAJI TAMÁS pedig Ektergomi Nagy Praepostságot ért vólt, és mind hárman egyker'smind a' Máltai Lovas Vitézeknek Seregekhez-is tartoztanak, és azon Fényes Ordoval ékeskedtenek.

De hogy már Czelunkhoz közelitsünk, több Nagy Erdemü Herosokat ezen Uri Familiából mostan el-balgatván, emlityük Néh. Mélt. Vajai VAJI ÁDÁM Urat, a' Nemes Magyar Országí Királyí Törvényes Táblának Hites Adsefforát, és az ISTEN Házának a' Magyar Izraelben akkori egyik Nagy Oflopát. Kinek első Kedves Élete' Párja vólt, Néh. Mélt. Iványi FEKETE ER'SÉBETH Affony, Ki vólt Leánya ama' Véres Mársal társalkodó Vitéz Uri Férjfiúnak, Néh. Mélt. Iványi FEKETE LÁSZLO Urnak, Fülel-Vára Vice Kapitánjának. Ki vólt Fia ugyan Iványi FEKETE LÁSZLO Urnak, Ki vólt Fia, Iványi FEKETE GYÖRGY Urnak, Kinek édes Anyja vólt Néh. FELEDI 'SOFIA Affony, Néh. FELEDI JÁNOS Ur, Gnoka Leánya, Felesége töl DERENTSÉNI 'SOFIától, ki vólt Leánya ama' Nagy Uri Herosnak és Horváth Országí BÁNNak Néh. DERENTSÉNI IMREH Urnak, melly Anyai Lineán a' Vaji Uri Familia a' Göntz Ruszkai Gróf KORNIS. Ezen Uri Pártól fármazának négy jeles Uri Magzatok, u. m. a' Fiui Renden, N. M. Vajai VAJI ÁDÁM Ur, a' N. Magyar Országí M. Királyí Tábla' Hites Adseffora. A' Leányi Renden pedig, első vólt N. M. VAJI ER'SÉBETH Affony, Elsőben M. Gr. Bethl. BETHLEN MIHÁLY Ur' Hites Tárja; azután pedig M. Obrister B. DU'SÁRDIN FERENTZ Ur' Felesége, Második vólt N. M. VAJI ANNA Affony, N. M. L. B. M. Gy. Monostori KEMENY SIMON Urnak Élete Párja, Harmadik vólt, N. M. VAJI KATA Affony, N. M. R. Sz. B. Gr. Sz. TELEKI PÁL Urnak Hites Tárja. Negyedik pedig vólt e' mi Szomoruságunk' Materiája, N. M. VAJI

B. VETSEI Urakkal Vérséggel egyben kötötték

M. VAJI JUDITH *Afköny ö Nagysága.*

Ki-is Születtetvén 1687. Éft. midőn Ifjúságának zöldellő Tavafára jutott volna, a' Házassági Páros Életre el-jegyezték, N. M. K. Rh. RHÉDEI MIHÁLY Urtól, a' kivél nem sokára egybe kelvén, kedvesen tölti vala Páros Életének örömmel folydogáló Napjait. De óh Fájdalom! igen rövid vala ezen Házassági öröme, mivel Mélt. Uri Férjétől, és Páros Életeknek három drága Zálogaitól véletlenül meg-fosztatván, gyáfos Özvegységre hagyaték. De ismét örömmre fordítá ISTEN Özvegységének komoru Napjait, a' midőn másodszor Élete' Kedves Párjául mutatá nékie, N. M. Czegei VASS DÁNIEL Urat, az Erdélyi Mélt. Törvényes Tábla' Actualis Adfessorát, lévén öfve kelések, ezen folyó Saeculumnak 18-dik Éft. Aprilisnek 7-dik Nappján. Melly Házassági Életben egymáshoz példás szeretettel viseltetvén, Halcyoni tsendes Napokat töltenek vala, meg-áldatván ISTENTől mind ~~egyéb külső jókkal~~ ^{mind pedig hat jeles Uri Magzatokkal}, ANNÁval, ADÁMMal, KATÁval, KRISTINÁval, KLÁRÁval és JULIANÁval, kik az egy KLÁRÁN kívül még ma-is mind Életben vagynak, és elébbeni Méltóságokhoz Ditsőségesen walkodó Felséges *Afkönyunk'* MARIÁ THERÉ'SIA ingyen való Kegyelmeiségeből a' Grófi Titulust-is meg-nyervén a' két Nemes Magyar Hazának Egein, mint elsőb nagyságu Tsillagok, eleven Fénnyel tiündöklének.

A' mindjárt említett hat Testvérek között Első vala M. Gr. Czegei VASS ANNA *Afköny ö Nagys.* elsőben N. M. K. RHÉDEI FERENTZ Urnak; azután pedig, ama' Tanátsos Nestornak, N. M. Consiliarius VAJI ABRAHÁM Urnak Élete Parja. Kitől hat Uri Gyermekei SÁMUEL, DÁNIEL, KRISTINA, JUDITH, JO'SEF és MIKLOS *farmazának*; de a' kik közzül SAMUEL, KRISTINA és JUDITH még gyenge korokban a' Jobb Életre által költöztenek, DÁNIEL, JO'SEF és MIKLOS Urfiak pedig édes Annyoknak örö-

mére, és a' Köz Főra, Ifjúságoknak Eftendejeket ditséretesen
 töltik. Második, N. Hazánknak és az ISTEN' Hazának e-
 gyik válastott Ékeisége, M. Gr. Cz. VASS ÁDAM Ur ö
 Nagys. Kinek Uri Párjától, M. Gr. N. Ertsei TOLDALAGI
 KATA Aőkony ö Nagyságától Grófi Háza 10. Magzatokkal
 ékeskedett. Kik közöttül bárman, u. m. M. Gr. Czegei VASS
 ÁGNES Aőkony, M. Czegei VASS DÁNIEL, és MIKLOS
 Urfiak még ma-is életben vagynak. Heten pedig, u. m. JÁ-
 NOS, ADÁM, IMREH, FERENTZ, LÁSZLO, és MIHÁLY
 Urfiak MÁRIA Kis Aőkonnnyal együtt Pállya-futásokat el-vé-
 gezték. Harmadik, M. Gr. VASS KATA Aőkony ö Nagys.
 ama' Magyar Solonnak, M. Gr. N. Ertsei TOLDALAGI
 LÁSZLO Urnak, az Erdélyi Királyi Tábla' Hites Adfesső-
 rának Házas Társa. Ki-is Férfjének öröme, a' Nagy Töl-
 dalagi Háznak Egét, 10. Magzatokkal u. m. KRISTINÁval,
 MIHÁLYal, JUDITHal, KLARÁval, LÁSZLOval, ISTVÁN-
 nal, 2-dik KRISTINÁval, ANNAval, JULIAval és MÁRIÁ-
 val fényesítette; de a' kik közöttül, KRISTINA, MIHÁLY,
 JUDITH és KLÁRA már el-enyéktenek, baton pedig fépen
 fénylenek. Negyedik, M. Czegei VASS KRISTINA Aőkony
 ö Nagys. Kitől második, felid Termékettü Uri Férfjének, M.
 L. B. M. Gy. Mon. KEMÉNY MIKLOS Urnak hét Uri Gyer-
 mekei, u. m. ANNA és KRISTINA Kis-Aők. JÁNOS, MIK-
 LOS, SÁMUEL, JO'SÉF és DÁNIEL Urfiak, fármazának;
 de a' kik közöttül ötön még gyenge idejekben e' Világból ki-
 múlnak, KRISTINA és SÁMUEL pedig életben vagynak, és
 eleve Magok felől nagy Reménységet nyújtanak. Ötödik N.
 M. Gr. VASS KLÁRA Aőkony ö Nagys. M. L. B. Ifjabb
 Lofontzi BÁNFFI FERENTZ Urnak Házas Társa, de a' ki
 minden Házassági Zálogok nélkül ez Hazából ama' jobb
 Hazába által költözött. Hatodik és utolsó vólt M. G. VASS
 JULIÁNA Aőkony ö Nagys. M. Gr. Beth. BETHLEN ELEK
 Ur ö Nagyságának Hites Párja, bat Uri Magzatoknak, u. m.
 JUDITH-

JUDITHnak, MIKLOSnak, DÁNIELnek, KLARÁnak, SÁMUELnek és KRISTINÁnak édes Annyok, kik mind baton élnek, és a' Tudományokban 's minden jó Erkölcökben nevednek.

Illy jeles Uri Magzatokkal és Unokákkal áldatott volt-meg második Férjével való Páros Életében e' mi buzgó Lelkü Tábitának N. M. VAJI JUDITH Affony ö Nagysága. De ezen Saeculumnak 41-dik Eftend. második Férjétől is az irigy Halál által meg-főstetván, ismét gyáfos Özvegyiségre marada. Mellyben mint valóságos Özvegy, ama' nevezetes Heroínának a' JUDITH Affonymnak példája kerint, 29. Eftendük alatt füntelen a' maga Házánál lakik vala, bizván egyedül az ISTENben, és foglalatoskodván minden Főságos tselekedetekben. Mellynek, a' KRISTUS' Évangéliomát a' két Hazában hirdető Egyházi Szolgák, Proféták és Proféta Fiak, nyílván való bizonyossági. Így élt vala ezen buzgó Lelkü Uri Affony mind addig, míg nem utóljára terhes nyavalyákban esvén, Testében fogyatkozni kezdé, és végre ezen folyó 1770-dik Eft. Bőjt elő Hav. 22-dik Napján, boldog Lelkét IDVEZITŐ JÉ'SUSSának, Testét pedig az ő Annyának a' Földnek ajánlá, második Férjével való Házasságának 23-dik, Tőle el-maradott Özvegyiségének 29-dik egész Világi Életének pedig 83-dik Eftend. Kinek-is midőn meg-hidegült Tetei a' Serkei örökös Főágabéli Ref. Templ. lévő Temető Sirjában, ezen folyó 1770. Eft. Jul. 8. N. bé-tétetnének, ezen Verseivel Parentálni kívánt

A' KOLO'SVÁRI REFORMATUM NEMES COLLEGIUM.

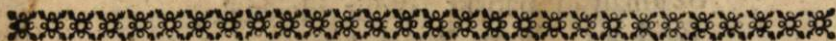

Ltözzetek gyászba Próféták' Fiai,
Foljanak szemetek' süri záporai,
Nyögjetez óh! magas Sion' Sz. Halmái;
Imé! elérkeztek a' Bánat napjai.
Ti-is zúkölködő Szegények sirjatok,
Bánattal el-epedt szível zokogjatok,
Keferegjetek, és panaszolkojjatok,
Nem illik e' gyászos napon halgatnotok.
Egész Magyar Ország bánatot mutasson!
Felső, közép, alsó Rendre melly el-hasson,
Tzitera, lant, hárfa, hegedű halgasson,
Mu'sikát e' Napon senki ne forgasson.
Egy Magyar TABITHA mert ma ki-vágotott
Az élők' Földéből, 's sírba zárattatott
Teste, Lelke pedig Mennybe ragadtatott,
Bódogúlt Szent Sereg közzé álltatott.
VAJI JUDITH Affonyt Magyar TABITHANAK
Méltán nevezem; mert az ISTEN Házának
Nagy háznára vala, tartván föbb tzéljának,
Engedni ebben-is az ISTEN' Szavának.
Magyar TABITHA volt, míg élt fegítette
A' Szegényt, és soha azt meg nem vetette,
Javait előtte Ez el nem rejtette,
Ebben-is TABITHAT igazán követte.
Szorgalmatos gondja volt a' Prófétákra,
Az ISTEN Házában forgódó Szolgákra,
Költötte Javait az Ekklesiákra,
'S Azokban virágzó Nemes Oskolákra.

Szent ISTENéhez-is, Parantsolatjára
 Kinek figyelmeztet, 's halgatott szavára,
 Ugy-mint Életének Szent Régulájára;
 Szentséggel lobogott Szívének Oltára.
 Kezeit Hozzája fokoz fel-emelte,
 Buzgó Könyörgéssel hívta és tisztelte,
 E' Felségnek magát egészen fientelte,
 Mint-hogy Bóldogságát fel csak Benne lelte.
 Forrott-is Reája az ISTEN áldása
 Ezekért, Házának mert fogytakozása
 Nem volt, bóldog vala abban lakozása,
 Szerentsével tellyes fekvése járása.
 Illy' kegyes TABITHA hát ki ne firatna?
 Sürü könyvet érte hát ki ne hullatna?
 Sok kintseket ezért akárki adhatna,
 Tsak még e' Világra vízfű fordúlhatna.
 De nem lehet, mert ez, ISTEN Rendelése,
 Hogy a' kinek egyfzer vagyon fületése,
 Más Világra lézen innen költözése,
 'S Onnan ezután nem lesz vízfű jövése.
 E' Kegyes TABITHA az ISTEN útában,
 Egyenesen járván e' Földi Hazában;
 Kísértetett JE'SUS Szent Tárfaságában,
 Nyóltzvan és még három Eftendös korában.
 Lelke mint-hogy Földről az Egeket járta,
 A' Felséges ISTENT nem híjába várta,
 Mert annak a' Halál semmit-is nem ártta,
 ISTEN Ábrahámnak kebelébe zárta.

Ákon Ferentz, Coll: Seniora.

A Lándó Igazság, meg sem-is változik,
 Hogy a' ki fületik, halállal tartozik,

B

Mellyre

- Mellyre nézve a' Test majd porrá változik,
 A' Lélek pediglen Mennyekbe lakozik.
- A' Vitéz *Hercules* ritka erejével,
Absolon tsudára méltó szépségével,
 A' híres *Salamon* nagy Böltségségével,
 Nem hafnál itt, *Crésus'* sok rakás kintsével.
- Hol van' Világ bíró *Sándor* hatalmával?
 Trojai *Énéas* a' kegyes *Numával*?
Scipio, *Cicero* ékes föllásával?
 A' kik tsudáltatták magokat *Rómával*.
- Mit nyert a' *Héléna* tsuda Ékesége?
 Vagy a' *Penelópé* állandó Hüsége,
 A' füz *Lucretia* Szemérmetségé,
 Vagy a' szent *Er'sébet* Afzony' Kegyességé.
- Oda vagynak ezek mindnyájan el-múltak,
 Noha Életekben fokakat meg dúltak,
 Keskeny Koporsóba de végre kóruáltak,
 És a' minden Elők' útjára indúltak,
- GRÓF VAJI JUDITH-is ezeket követte,
 Kinek most az Halál Eletét el-vette,
 Tetemét a' fetét Sirban helyhezette,
 Sokaknak fíveket búba merítette.
- De ö-néki nem tett az Halál semmi kárt,
 Mert el-érte a' mit Szíve óhajtvá várt,
 Nem vét öröme ezután erős zárt,
 Bóldogságban van' most, semmi néki nem árt.

Putnoki János, Coll. Contrafcribája.

ELmes *Epikármus* tüztes Vénségének
 Számlálván napjait öfzült idejének,
 Egykor, hogy Baráti hozzája ménének,
 És a' meg-halásról véle befzélének.

Egyik

Egyik ö közzülök még öt Eftendöre,
A' második tsak húz Hónapi idöre,
A' harmadik pedig, egyre és kettöre,
Álita, hogy jutna halálos léptsöre.

Akkor *Epikármus* így szólla okoson;
Miért vetekedtek illy' fzorgalmatoson,
Meddig éltek? 's miért vagytok illy' gondoson?
Holott azt nem tudja senki bizonyoson.

Mivel-hogy némellyek tsetsemőségekben,
Némellyek mosolygó ifjú idejekben,
Mások már meg-hajlott görbe vénségekben,
Érik-el a' végső órát Életekben.

GRÓF VAJI JUDITH-is dízes Vénségére
Jútott, Napjainak öfzült idejére,
Mikor az Halálnak akadván mérgére,
Szálla a' Köpororso fetér fenekére.

El-esék e' fzerént egy Kegyes Dajkája,
Az Ekklé'siának, buzgó Pátrónája,
Ö a' Szegényeknek igaz TÁBITHÁJA
Vólt, a' míg tündöklött Élete fáklája.

De nints ez kárára bóldogúlt Lelkének,
Hogy az Halál véget vete életének,
Mert már Lakosa lett az Egek Egének,
És zemléli fínét IDVEZITŐjének.

Fülei Jó sef, Coll: Adress: és Conj. g. Tanitoja.

HA a' Régieknek hányjuk Iráfokat,

'S fzemésen vi'sgáljuk elmés Munkájokat,

Ott a' *Koronáknak*, fok-féle vóltokat

Látjuk, a' mellyekkel frisselték magokat.

Némelyek Borostyán ágakból köttették,

Illatos *Myrtus*ból mások kézfittették,

Némellyek aranyból 's gyémántból mettzették,
 Mellyekkel Fejeket fel-ékesítették.
 De ezeknél fokkal ékesbb Koronára
 Találok, ha nyitok a' Szent Bibliára,
 Mellynek vídám fínnel tündöklök ságára,
 Nem tart ennél febbet a' Földnek határa.
 Le-festi ott egy Bölts a' tisztes Véniséget.
 Melly Igazság útján keres Idvességet,
Szép Korona úgy-mond a' Véniség, 's szépséget
 Ád, ha a' Szentséggel kötött szövetséget.
 Ha ennek Példáját fémelen vi'sgálom,
 Illy' tisztes Véniségnek útjában találok
 VAJI JUDITH Azzonyt, ha egybe summálom
 Éltét, míg el-nyomá azt a' végső álmom.
 Mert a' míg viselte a' tisztes Véniséget,
 És fok bánatokkal tellyes Özvegyiséget,
 Követte mind addig tsak a' Kegyességet,
 Kedvelte fiúntelen az igaz Szentséget.
 Ámbár azért Tette van' már Föld' gyomrában,
 De Lelke Mennyeeknek vígad Országában.
 Vagyon régtől fogva kívánt nyúgalmában,
 A' már meg-bóldogúlt Szentek' Táborában.

Tályai Ferentz, Coll. Adfess. és Theol. Præses.

E' Világi Élet hozzás és terhes út,
 Mellyen a' bujdosó midön sietve fut,
 Sok próbák közt forog, kóttol fámtalan bút,
 Édes Hazájában míg nem végre el-jut.
 Rakva ez mindenütt hegyes tövisekkel,
 A' Lelket bágyasztó keserüsegekkel,
 Küzlködni kell ezen fok Ellenségekkel,
 Ha vígadni kíván a' Mennyeiekkal.

De mi-

De mihelyt útjának kívánt vége lézen,
 'S dühös ostromain diadalmat vézen,
 Keresett jútalma mindjárt várja kézen
 Az Egekben, holott meg-újul egészen.
 Fáradtsági után e'kor jut Tzéljára,
 Hánykódási után tsendes rév partjára,
 Bujdosása végén kedves Hazájára,
 Az Elet Vízének drága forrására.
 E' Kegyes UR ASZSZONY illy' drága Pálmáját,
 El-nyerte, mert híven futotta Pályáját,
 Nem bánja élteben véghez vitt Munkáját,
 Mert Fején viseli fényes Koronáját.
 El-múlt már bánatja, van gyönyörűsége,
 Nints' semmi fájdalom, van' nagy Ditsősége,
 Változástól nem fél, mert olly' öröksége
 Jutott sorfal, mellynek soha se lesz' vége.

*Haaz Rezső Múzeumi Tudományos Könyvtára
 Bodoki Áron, Coll. Adéss. és Rhétorok Tanítója.*

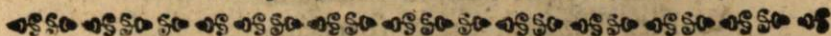

IM' a' fene Halál mérgét rám ontotta,
 Izeit Testemnek mind addig bontotta,
 A' míg azt egészen végre el-rontotta,
 Mellyért Kedvesimet bú el-borította.
 De fűnjék-meg kérlek szemetek' zápora,
 Ne légyen írások olly' igen zápora,
 Azért hogy el-bomlott Testemnek satora,
 És azt bé-takarta a' Köporsó pora.
 Mert magam kívántam én ettől meg-válni,
 E' Világnak tsalfa Javát meg-útálni,
 Szerelmes JE'SUSom' Ölébe bé-fálni,
 Bóldogságot mert csak itt lehet találni.
 Ah Bóldog-is Lelkem! Halálnak Testében
 Nintszen immár fogva, nem nyög tömlötzében.

Meg-

Meg-fabadúlt, repült a' JÉ'SUS ölében,
Hol örvend vég nélkül Szentek' Seregében.
Szüntelen ditsérem azért ISTENemet,
Hogy gyarló Testemből ki-vette Lelkemet,
Magához a' fényes Mennyebe vitt engemet,
És meg-adta már az Én Idvésségemet.

Benke József Coll. Alumn. és Gram. Tanítója

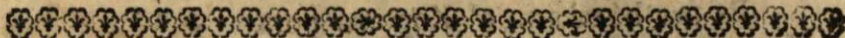
EL múlik e' Világ, 's minden ékecsége,
Mint Virág, melyre süt a' Napnak hévsége,
De a' *Virtust* sem az idő' régisége,
Meg-nem emélti, sem Halál dühössége.

VAJI JUDITH ennek világos Példája,
Ki volt a' *Virtusnak* egy remek Summája;
De jaj! most kegyetlen Halálnak prédája,
El-zárván előlünk a' Koporsó faja.

De ámbár a' porban esett-is Élete,
Drága *Virtus*inak nem lesz enyészete,
Fenn áll a' *Mú'sák* közt jó emlékezete,
Míg Tsillagos lézen az Ég Mennyezete.

Nints az Halál mérge ő néki kárára,
Sőt által út Lelke nagy Bóldogságára,
A' fényes Menny-Ország örök birására,
'S Édes JÉ'SUSSának fíne látására.

Simon Mihály, Coll. Alumn. és Decl. Tanítója.

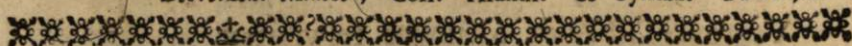
Hasonló sik Jéghez Világ' Ditsőcsége,
Tsak olyan mint a' Fű pompás fényessége,
Nem igen sokáig tart ennek szépsége,
Oda lesz hirtelen minden ékecsége.

De a' ki Szelid, és Kegyes Életében,
Gyönyörködik Szíve az UR Törvényében,

Az Híretleneknek nem jár ösvényében,
Az állandó léfzen az Élők' földében.
Mert az Alázatos bódog Életet nyér,
Igazság' szerető hol'zu Napokat ér,
Annak Maradéka sok Kintset öfve vér,
Életében semmi vezély hozzá nem fér.

VAJI JUDITH Afzony eképen rendelte
Életét; mert Magát ISTENnek fentelte,
Mellyért MEG-VÁLTOja ötet meg-kedvelte,
'S boldogult Szentekhez Mennybe fel-emelte.

Debretzeni Miklos, Coll. Alumn. és Syntax. Tanítója.

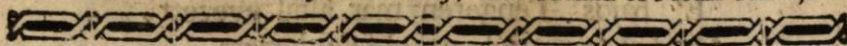
Hires JUDITH Afzony Bátor Vitézsége,
Szüntelen gyakorlott példás Kegyeisége,
Familiájának régi Nemeseége
Mellyekért mindennél vólt nagy Kedveisége.

GROF VAI JUDITHban találjuk Példáját
Ennek; 's nevezetes nagy *Familiáját*,
Bátor Szívét, igaz Kegyeiség munkáját,
Szelidségét, és más *Virtusok* summáját.

Mert a' Kegyeiségre híven törekedett,
A' Szentek' útáról el-nem tévelyedett,
Lelki ellenségi ellen vitézkedett,
Míg végre azokon győzedelmeskedett.

Mint-hogy azért itten JÉ'SUSát fzerette,
A' JÉ'SUS-is Ötet magához fel-vette,
A' fényes Menny-Ország' Lakosává tette,
És a' több Szentekkel meg-ditsöitette.

Vajdasdi Mihály, Coll: Alumn. és Poéták Tanítója.

KI az ő Életét fzent ártatlanságban,
ISTENéhez forró Kegyes buzgóságban;

Törvé

Törvényében való állhatatosságban,
Tölti, ennek része lez' a' Bóldogságban.
Mivel ennek jobbján Napok' hofzúsága,
Balja felöl pedig Kintsek' fokasága,
Gazdagság, 'Tíztefség, 's más egyéb Jófzága,
Végre pedig, lézen, örök Bóldogsága.

Ez Uri Afzfonyban nézd ennek Példáját,
Ki ártatlanságnak viselte ruháját,
A' tiztes Vénségnek dízes Koronáját,
Mint Kegyefségének érdemlett Pálmáját.

Végre ISTENéhez Mennybe fel-vitetett,
JE'SUSának Jóbbja felöl ültettetett,
Szine' látásával meg-elégítettett,
A' Szentek' Társává a' midön tétetett.

Báthori György, Coll: Alumn. és Physic. Praefes.

Székelyudvarhely.

Miként a' Mágnesnek nintszen meg-állása,
Míg az Ézaki pont nem lézen fállása;
Nintszen a' Hajónak addig nyúgovása,
Míg nem az óhajtott partra lez' jutása.

Igy e' rövid Élet addig hanyattatik.
A' kevély haboktól addig tsapdostatik,
Míg Lelkünk Tzéljához végre botsáttatik,
És a' bóldogúltak közzé állittatik.

E' Kegyes Ur Afzfony már ide érkezett,
E' bajos Tengeren már által evezett,
Minden bánatiról itt el-felejtkezett,
Mert az Ábrahámnak Keblébe férkezett.

Kolo'svári Sámuel, Coll: Alumn. és 'Sidó Praefes.

A' Meg-

A' Meg-Hóltinak Gyermekkeihez való Szava.

Páros Eiletemnek Kedves Zalogai,
 FAMILIátoknak fényes Tsillagai,
 Kikkel enyhültenek gyakran únalmai
 Szívemnek, míg nyúltak Éiletem' Napjai.
 Még tovább-is élni értetek kívántam,
 Mivel-hogy Töletek el-fakadni bántam,
 Tár-falkodáftokat ide hagyni fántam,
 De más vólt végzése ISTENnek arántam.
 Hogy immár Töletek végső bútsut végyek,
 Ezután füntelen véle együtt légyek,
 Imé magához hív, hát valyon mit tégyek?
 Tsak útra indúlok, 's Menny-Országba mégyek.
 Itt van' a' Szenteknek állandó szállása,
 Régi Szent Atyáknak örökös lakása,
 Semmi Inségeknek nints' itt mulatása,
 Tsak az örömmek van itten virágzása.
 A' ki ide jöhet, olly arany időt él,
 Mellyben soha semmi vezélyektől nem fél,
 Nem kedvetleníti azt az unalmas Tél,
 JÉ'SUSsal vég nélkül örvendezve jár 's kél.
 Oh ha én Lelkem-is illyen Éiletet nyer!
 Es a' meg-dítsöült Szentek közzé bé-fér;
 Akkor a' Bóldogság felsőbb pontjára ér,
 Ott marad örökké, többé vízfá sem tér.
 Nyér-is, azt reményilem, mert ISTEN ígérte,
 Mikor buzgó Szívem ezt ő Töle kérte;
 Azért mindenkoron útját erre mérte,
 Míg óhajtott Tzélját végre el-is érte.
 Ámbár azért vetvén az Halál nékem lest,
 Világos Napomra szállott homályos Eit',

Ortzámban meg-sárgúlt kedvetlen fínnel fest,
 S' nem-fokára földé lézen e' gyarló test.
 De semmi káromra nints az én halálom,
 Tsak olyan az, mintegy tsendes édes álom,
 Olly időmet élni ezután próbálom,
 Mellynek e' Világon páriát nem találom.
 Kedves Gyermekeim! Ti-is úgy éljete,
 Hogy mikor, későre, lesz itten végetek,
 E' bódog Városba lakni jöhesetek,
 És itt a' Szentek közt örvendjek Veletek.

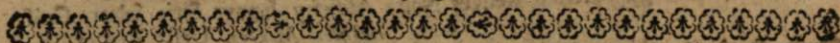
Sonfalvi Jó sef, Coll. Bibliothec. és Mathes. Praefes.

Termézet URának ez Bölts végezése,
 Hogy a' melly Léleknek egyben köttetése
 Lett. Testel, 's mindenben szoros egyezése.
 Ne legyen soha-is abból ki-kelése.
 E' Földi Test ugyan itten el-vettetik
 A' Porban, az holott hamúvá tétetik;
 Míg ama' Nagy Napon vízont fel vétetik,
 'S Fényes Ditsőséggel fel-ékesíttetik:
 De e' romlandó Test' kitsiny Sűmmájának,
 A' Lélek' leg-belsőbb lakó Hajlékának,
 Nem árthat ostroma Halál fulánkjának,
 Nints' ezen hatalmas Koporsó Torkának,
 Mert mihelyt a' vérnek sebes kerengése
 Meg-áll, 's az ereknél meg-fűnt fel-verése
 E' kis Testetskének lesz' el-költözése,
 'S A' Lélekkel együtt Égbe repülése.
 E' NAGY PATRONA-is imé el-repüle
 Testének nemesebb részével, és üle
 Szentek' Seregébe, hol meg-ditsöüle,
 'S Véget nem esmérő Jokban rézesüle.

Meg

Meg-víl- rothadandó rézfétől Testének;
De a' jobb felével az Egek Egének
Lett már örököse, hol Teremtőjének
Látásában örül, mint jó ISTENének.

Méhes György, Coll. Alumn. és Ontol: Praefes.

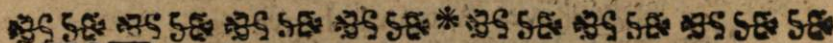

Kétséges Világi Éltünknek folyása,
Mint Hajó, melynek van' Tengeren járása,
A' hol nem fűnik az habok tsapdosása,
Míg nem a' Rév partra lézen el-jutása.

Igy Éltünk' Sajkája, a' dühös felektől
Szüntelen hanyatlik, nem nyugfzik ezektől,
Nem üres sona-is a' fok félelmeektől,
Tartván midenkoron a' mély örvényektől.

VAJI JUDITHnak-is míg tarta Pályája,
Hánykodék mind addig Élete Sajkája,
De meg-adá immár Halála orája,
Hogy tsendes rév parton allyon vas-maskája.

Bodoki Mihály, Coll. Alumnusa.

Igy tudós Könyvében Lipsius azt írja,
Hogy a' kit bé-fogad a' Temető Sírja,
Lez annak Halála olly orvosló írja,
Melly után állandó Egészséget bírja.

Nem Kereftyén Ember ki a' Haláltól fél,
De az Igaz tudja, hogy még abból fel-kél,
Vigan hal-meg, mivel majd jobb Életet él,
Mikor a' Mennyei Szentek között jár 's kél.

Ezt Kedves NAGY ANYAM igaznak tartotta,
A' mint Példájával meg-bizonyította,
Mert mikor az Halál Testét El-bontotta,
JE'SUSa' kezében Lelkét ajánlotta.

Ámbár azért légyen most zomoru Tora,
Testének szállása a' Koporsó pora,
De majd felkél, mikor a' Szentek' Táborá
Bé-fogadja, 's lez az Igazak közt fora.

Igy Parentál Kedves Nagy Aeffony Annya Sirja felett, Gróf
Bethlen Miklos, Urfi Rhetor

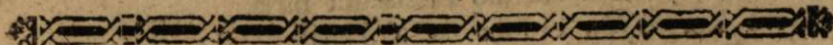
A' ki akar élni örökké híredben,
'S Végig fenn maradni Emlékezetedben,
Szelid, Jámor, Kegyes, Igaz légy Eltedben,
Mindenekhez tizta tűz égjen Szívedben.

Igy ha meg-romlik-is Satora Testednek,
Mikor vége lézen Földi életednek,
Nem árthat az Halál semmit-is Hírednek,
Zöldellik Pálmája Emlékezetednek.

Mivelhogy mind végig ezeket fzerette,
VAJI JUDITH Aeffony, 's fiúntelen követte;
Bár az irigy Halál Testéből ki vette
Lelkét, de jó hírét el-nem temethette.

Mert a' míg kénköves Aetnának hegye ég,
Meg-marad, 's míg tüzzé válik a' fagyos jég,
Örömeben pedig nem lézen soha vég,
Lévén már Hajléka a' szép Tsillagos Eg.

Gróf Tzegei Vass Samuel, Urfi Rhetor.

AZ URnak szemei előtt a' Szenteknek,
Igazság útjában járó Embereknek,
Kedves ö Halálok, mellyért Életeknek
Végén, jutalma lez Tselekedeteknek.

Mivel meg-nyúgofznak fok fáradságoktól,
Szíveket terhelő únalmas gondoktól,

Nem

Nem réttegnek akkor femmi gonofoktól,
 Bövséges jutalmat véznek JÉ'SUSoktól.
 Kedves NAGY ANYÁM-is ez úrat követte,
 A' fent Embereket igen kedvellette,
 Magát e' Világban nem gyönyörködtette,
 Mellyért Országában ISTEN rézeltette.

El-érte eképen kívánt nyúgodalmát,
 Nem érzi ez Élet' fok féle únalmát,
 Mind örökké bírja a' Szent Sion' Halmát,
 Mint igaz Hitének óhajtott Jutalmát,

Eképen kefégi NagyA'Éfony Annya Éomoru Halálát Gro'
 Czegei Vafi Miklos, Urfi Rhetor.

Míg az Ember múltat e' földi Hazában,
 Mind addig jár tsak az Halál árnyékában,
 Vagy mint valamelly rab, a' tömlözt porában
 Hever unalommal, nints szabadságában.

De mihelyt el-bomlik sátora Testének,
 Már meg-van Élete bódogúlt Lelkének,
 Nints femmi bánatja örvendő Szívének,
 Mert meg-látja fínét IDVEZITÖjének.

GROF VAI JUDITH is jól lehet meg-vála
 Testétől, de nem tett kárt neki Halála,
 Mert ez által örök Életre talál,
 Nints femmi bánatja van Bóldogság nála.

Biro Sigmund, Urfi Rhetor.

A' ki a' Virtusra tett ő magának fertz,
 Az olyan Józágot és drága Kintset nyert,
 A' múlandóságban a' melly helyet nem vert,
 Mennybe van ez, ama' szép Paraditsom' Kert.

F' Ke-

E' Kegyes Affzony-is tehát noha meg-hólt,
Mivel gyarló Teste porból vétetett vólt,
De Nemesebb Rézét bé-nem fogja a' bólt,
Állandó az, mellyet az Halál el-nem ólt.

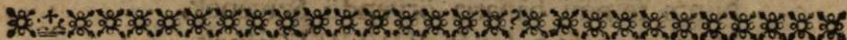
L. B. Dési *Diofegi Sámuel*, Urfi Poéta.

NIntsen itt e' Földön olly' állandó Város,
Akármelly kerített légyen az, és záros,
Melly a' változással ne vólna határos,
Sokaig mulatni azért itten káros.
Valaki akarja, hogy Bóldog lehessen,
Tehát Menny-Országba érkezni siessen,
E' Világban minden hívságot meg-vessen,
Hogy a' Bóldogok közt végre örvendhessen.

Szerelmes NAGY-ANYÁM már itt mulatozik,
Ez hitván Világban már nem sátorozik,
Ide vízza jöni nem-is kívánczozik,
Mert bóldogabb hely az, a' hol most lakozik.

Igy Kefergi b. e. Nagy Áll. Annya Halálát, Gr Bethlen Dániel Urfi Syntax.

HAlál a' Termézet' fene Ellensége,
Meg-győz mindeneket ennek Erősege,
Nints fenki Szívének olyan keménysége,
Hogy meg-ne rettentse Életének vége.

A' ki pedig igaz Hittel ékeskedik,
És a' Virtusokban végig nevekedik,
Ellenségi ellen addig vívőzkedik,
Mig végre ez Hartzban győzedelmeskedik.

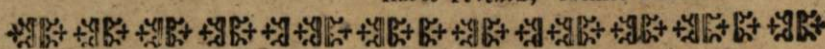
VAH JUDITHnak hát van sorsa jobb rézen,

Mert a' Kegyességet követte egészen.

Azért

Azért KORONÁja Mennybe várja kézen,
Mellyet MEG-VÁLTOja majd Fejére tézen.

Kabos Ferentz, Nemes Publicus.

MÁr Nemes Hartzomnak végére jutottam,
Pállya-futásomat híven meg-futottam,
Igaz Vallásomat holtig meg-tartottam,
Sem jobbra, sem balra attól nem hajlottam.

Mellynek meg adatott már Nemes Pálmája,
Az ÖRÖK Életnek fényes KORONÁja,
Mellyet Fejemre tett e' Világ' Birája,
Ama' Szent Városnak ragyogó Fáklyája.
Nintsen már bánatom, nints rajtam únalom,
Nints semmi Szívemet érdeklő fájdalom.
Nintsen fêmeimet epeztő firalom,
Hanem mind örökké tartó nyugalom.

Déaki F. Sámuel, Görög Nyelv Tanuló.

V É G E.

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Szekelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Magyar Nemzeti Múzeum, Budapesti Királyi
Szépművészeti Múzeum